

Redakcijos žodis

Laiškas ant gulbės sparno

Kam rašysiu laišką ant baltų balčiausio gulbės sparno? Taigi Jums, gimnazijos laikraščio skaitytojai, - mokiniai, jų tėveliai, mokytojai.

Pirmiausia noriu pasveikinti su tikru rudeni... Nors laikrodžių rodyklės jau pasukome atgal, dienos vis tiek trumpėja. Bet - nėra to blogo, kas neišitų gera - vakarai ilgėja: galima ir prie knygos pasėdėti, ir į žvaigždėtą dangų pažiūrėti. Pats darbas, kai lietus la-

noja. Rudeninė depresija? Išpaikintų moteryčių liga! Nepasiduokim! Pasigaukim po patį šviesiausią nuskubančio rudens debesį, po pačią skambiausią paukštelio giesmę - turėsime džiaugsmo hormoną. Gamta mumis pasirūpino: ir vasara buvo karšta, ir ruduo saulėtas, įvairiausių vaisių, daržovių, grybų užaugo. Dabar patys savimi pasirūpinkim: nusiteikim dirbti iš peties ir dirbim. Žemės druska, sauganti

nuo gedimo, yra darbas. Žmogų žmogum padaro darbas. Nuo jūsų, jaunimo, priklauso tautos ateitis. Jeigu ta ateitis rūpi, privalot visomis išgalėmis priešintis fizinio ištižimo ir dvasinio išglebimo epidemijai. Darbas - garbės reikalas. Jei prie darbštumo pridėsime antrą vertingiausią lietuvių bruožą - santūrumą (ir valgant, ir rengiantis, ir su kitais bendraujant), tai turėsime tobulą gimnazistą. Santūrus bus ir manda-

gus, ir kultūringas, ir mokinio elgesio taisyklių besilaikantis. Kaip bus gera visiems per pamokas, tiesiog malonu per pertraukas. Bėgsim rytais mokyklon (mokiniai ir mokytojai) pasišokinėdami, o tėveliai galės ramiai dirbantis...

Gerai visi metų laikai, o ruduo ypatingai, nes kupinas veiklos, įvykių, lėkimo, šurmulio. Nuo blogos nuotaikos vaistas vienas: reikia turėti idėją ir jos siekti. Gimnazijos ben-

druomenei linkiu nepristigti pozityvių idėjų, nesirgti ir darbuotis. Ne už kalnų gražiausios metų šventės - vėl laukia džiaugsmas. O 2015 kovo 30 dieną - "Klaustuko" 20-ties gyvavimo metų jubiliejus. Verta ir dėl to pasistengti. Todėl sakau: nemeskit, gulbės, man savo sparno - aš čia lieku. Lieku su gimnazijos bendruomene. Dėl jūsų, mielieji.

**Birutė Paltanavičienė,
"Klaustuko" vadovė**

Ačiū, kad esate

Gabrielė ir Eglė - mokytojos

Spalio trečiosios rytą dvyliktokai į gimnaziją susirinko anksčiau - minėdami Tarptautinę mokytojų dieną, norėjome ne tik pasveikinti savo Mokytojus, bet ir prisiimti dalį jų pareigų, atsakomybės. Kiekvieną tą rytą į darbą atskubėjusį mokytoją abiturientai pasveikino, įteikė po gėlę. Be to, stengėmės kaip įmanymai geriau pasiruošti pamokoms, kurias vedėme. Ilgai ruošėmės, kaupėme jėgas ir drąsą atsistoti prie lentos ne kaip mokiniui, o kaip mokytojui. Bent po dvylikos metų, praleistų mokykliniame suole, pagaliau gavome galimybę suprasti, ką jaučia mūsų mokytojai kasdien stovėdami ten, prie lentos. Ne visose klasėse pasitiko dėmesingi ir nusiteikę dirbti mokiniai, dažniau - paplepėti, paįšdykauti. Vis dėlto, manau, mums pavyko suvaldyti situaciją, išaiškinti naujas temas, išmokyti vaikus naujų dalykų.

Po pamokų visi mokytojai - tikrieji ir vadavusieji- susirinko į aktų salę. Vienai dienai gimnazijos direktore tapusi Patricija Kalkytė dėkojo pedagogams už pasitikėjimą atiduodant mokinius į abiturientų rankas, pasidžiaugė ir savo "mokytojų kolektyvu", puikiai susidorojusiu su jiems pavestomis pareigomis. Atsidėkodami savo mylimiems mokytojams už sunkų jų darbą, siekiant ne tik suteikti žinių, bet ir išugdyti asmenybes, dvyliktokai padovanojo Agnės ir Giedriaus Arbačiauskų romantišką koncertą. Muzika, puikiai derantys aktorius ir jo muzikantės žmonos balsai, judesiai, net žvilgsniai, tobula pasirodymo kompozicija žavėjo ir jaudino, net iki ašarų.

Taigi džiaugiamės, jog Mokytojų diena praėjo sklandžiai, ir dar kartą savo mokytojams sakome: "Ačiū, kad esate".

Gabrielė Prascevičiūtė, 4? klasė

Gimnazistai

Penktokai - aktoriai

Jaunujų literatų kūryba

"Kiekvienas menas yra sykiu ir paviršius, ir simbolis. Tie, kurie skverbiasi pro paviršių gilyn, rizikuoja. Tie, kurie skaito simboliškai, rizikuoja".

Oskaras Vaildas

Nepomukas

Seniai seniai Trakuose gyveno kunigas, vardu Nepomukas. Trakų krašto žmonės kunigą labai mylėjo, nes jis visiems padėdavo. Bet neilgai jis gyveno. Susirgo ir numirė. Žmonės labai gailėjo kunigo ir nutarė sukurti jo statulą. Kai kunigo Nepomuko statula buvo sukurta, Trakų gyventojai sumanė ją pastatyti prie bažnyčios, kad visi galėtų ją matyti ir kunigą prisiminti. Bet ne visiems statula patiko. Ji ypač nepatiko velniams ir jie sugalvojo statulą pradanginti.

Vieną naktį jie pavogė kunigo Nepomuko statulą ir norėjo ją paskandinti Galvės ežere. Jiems benešant Nepomuko statulą, užgiedojo gaidys ir velniai, numetę savo nešulį, išsilakstė. Nuo to laiko Šv. Nepomuko statula ir stovi šalia Galvės ežero, kur buvo pamesta.

Kamilė Baltrūnaitė, 5a klasė

Padavimai apie Trakus

Galvės ežeras

Seniai seniai, kai dar milžinai gyveno, kur dabar yra Galvės ežeras, buvo didelis kalnas. Tais laikais lietūs tęsdavosi labai ilgai. Vieną dieną pradėjo labai stipriai lyti ir lijo net penkias dienas. Kai lietus pasibaigė, visur telkšojo balos. Vienas milžinas džiaugdamasis, kad pagaliau nustojo lyti, atsistojo ant kalno ir visu savo svoriu jį slėgdamas ėmė šokinėti. Tas kalnas subliuško kaip blynas. Tada milžinas sugalvojo toje vietoje iškasti ežerą. Iškasė duobę,

prileido pievose susitelkusio lietaus vandens ir džiaugėsi savo ežerą.

Kai prabėgo metai, milžinas sumąstė duoti savo ežerui vardą. Sėdėjo prie ežero, galvojo pavadinimus, bet vis nesisekė. Norėdamas atsipūsti milžinas nutarė paskaityti milžinų leidžiamą laikraštį "Galvė". Laikraštis buvo toks įdomus, kad milžinas nutarė savo ežerą pavadinti Galve. Nuo to laiko mes turime Galvės ežerą, nes milžinas taip sugalvojo.

Emilija Jančevska, 5a klasė

Galvės ežeras

Vieną kartą prie Trakų pilies prasi-vėrė didelė duobė. Ji buvo tokia didelė, kad apjuosė visą pilies salą. Žmonės teigė, kad vos prasivėrus šiai duobei, Trakų miestelį užklupo smarki liūtis. Pasibaigus liūčiams, vanduo atsivėrusioje duobėje nusistovėjo ir joje susidarė ežeras. Šis ežeras visiems Trakų gyventojams tapo labai svarbus: ir džiaugsmą, ir liūdesį išgyventi prie šio ežero atėdavo Trakų gyventojai.

Kartą prie šio ežero atėjo Galvius - visų mylimas Trakų žiniuonis. Sėdėjo ant stataus ežero kranto, liejo

sielvartą dėl mirusios žmonos, paslydo, įkrito į ežerą ir paskendo. Ilgus metus miestelio žmonės mėgino surasti Galvių, bet niekam nepavyko. Kadangi Galvius buvo labai svarbus žmogus Trakų miestelyje, žmonės jo garbei šį ežerą pavadino Galve.

Matas Fedarovičius, 5a klasė

Tu man patinki

Ruduo - tai nuostabus metų laikas. Juk mes galime pasidžiaugti krintančiais lapais ir, be abejo, po tą lapų jūrą pabraidžioti kaip po šiltą vasaros vandenį. Ruduo kupinas oranžinių, rudų, raudonų ir geltonų spalvų, įvairiausių jų atspalvių, todėl labai smagu žaisti slėpynes, gaudynes. Be abejo, niurzgaliams ruduo nepatinka, juos tiesiog erzina bet kokie pokyčiai, o jei dar pamato lietaus debesėlį, o jei iš ryto gruodas? Vis vien aš jų nesuprantu. Mintyse kar-toju: "Nekreipk į nepatenkintus dėmesio, rudenėli! Tu man labai patinki!"

Ernesta Versocka, 6a klasė

Po Vilniaus dangum - architektūros perlas

Vilnius Lietuvos istorijoje dar buvo vadinamas bažnyčių miestu. Labiausiai Lietuvos sostinės architektūroje pasižymi barokas, kuriame akcentuojama mirtis, gyvenimo nepastovumas.

2014 m. spalio 15 d. mes, Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos vienuoliktokai, su lietuvių kalbos mokytoja Birute Paltanavičiene išvykome į edukacinę ekskursiją. Tikslas - apžvelgti Vilniaus baroką, Vakarų Europos kontekste išsiskiriantį lengvų formų, vertikalų proporcijų bažnyčiomis su aukštais bokštais.

Pirmoji aplankyta ir labiausiai įsiminta buvo Šv. Petro ir Pauliaus bažnyčia, kuri itin dievobaimingo Mykolo Kazimiero Paco, XVII a. vienos įtakingiausių LDK giminių palikuo-nio, tuometinio Lietuvos didžiojo etmono, buvo pastatyta norint išpirkti savo nuodėmes. Pastato eksterjeras palyginus su įmantria brandžiojo baroko architektūra - santūrus. Pažvelgus į bažnyčią iš išorės, akis patraukia lotyniškas užrašas: REGINA

PACIS FUNDA NOS IN PACE („Tautos karaliene, stiprink mus taikoje"). Viduje yra daugiau kaip 2000 skulptūrų, italų skulptorių Džovano Galio ir Pietro Perečio stiuko lipdinių. Visas interjeras simbolizuoja Šv. Augustino filosofiją - kiekviena gyva būtybė turi pradžią ir pabaigą. Skulptūrų siužetus galima sujungti į vientisą siužetą, pradėdamas kaire puse - žmogaus gimimu ir baigiant mirties karaliene, po kurios kojomis stūkso žemiškieji turtai. Pabrėžiamas visos gyvasties laikinumas ir primenamas garsusis tų laikų posakis *memento more* (iš lot. atminti, kad mirsi), nes amžinybės požiūriu materialinės vertybės tėra tuštybė.

Kiekvienoje koplyčioje gausu alegorinių figūrų, kurios, atrodo, veržiasi iš sienos. Įdomu, kad pavaizduotų skulptūrų nuotaka priklauso nuo apšvietimo. Kai šviesu, regisi, tarytum lipdiny sypsos, ir priešingai, kai tamsu - liūdi. Verta prisiminti, kad baroke gyvenimas buvo įsivaizduojamas kaip teatras, o Dievas - tarsi spektaklio režisierius. Todėl bažnyčios kupolo viršuje, aukščiausiame taš-

ke, išnyra Viešpaties portretas. Gausu mistikos, persipynusios su realizmu, elementų. Baroke viskas apsimesdavo netuo, kuo yra, tarsi atlikdavo savo aktorius vaidmenį Dievo spektaklyje.

Vaikščiodami po bažnyčią stebėjome paveikslų ir skulptūrų grožiu. Labai meniškos Šv. Uršulės koplytėlės skulptūros, vaizduojančios Barbora, Kotryną ir Apoloniją. Bet iš visų gražiausia Marijos Magdalenos skulptūra. Manoma, kad tai galėtų būti bažnyčios įkūrėjo M.K.Paco žmonos atvaizdas.

Apibendrinant galima teigti, jog Šv. Petro ir Pauliaus bažnyčia turi daugiausiai barokinio stiliaus skulptūrų. Paprastus mirtinuosius jos žavi ir pribloškia savo grožiu. Kiekvienas lietuvis turėtų aplankyti šį architektūros paminklą. Aš Lietuvoje dar nebuvau mačiusi nieko įspūdingesnio. Šv. Petro ir Pauliaus bažnyčia yra tikras Vilniaus baroko perlas.

Ieva Beleškaitė, 3a klasė

Mūsų dienos - kaip šventė

Naujos galvos - naujos mintys

Štai tokiu šūkiu apsiginklavusi, atsinaujinusi Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos Mokinių taryba pradeda naujų darbų sezoną. Šiais mokslo metais ypač pagausėjusi taryba jau veikia pilnu pajėgumu. Šviežiomis idėjomis ir energija dalinasi nauji nariai, kurie šiais metais yra net 9: Kotryna Rajeckaitė, Dominyka Goldbergaitė, Ūla Mažintaitė, Guostė Kerinaitė, Joana Pilčicaitė, Kipras Mikiška, Gintautas Jurgelevičius, Lukas Vitkauskas, Robertas Januška. Rankų nesudėję ir tarybos veteranai: Patricija Kalkytė, Ramunė Malčiūtė, Meida Kontorovičiūtė, Saulė Bikauskaitė, Vilija Valatkaitė, Jovita Karpovičiūtė, Gintarė Šlaičiūnaitė, Silvija Jankūnaitė, Jonė Nortkutė, Vilius Grigaliūnas, Ervinas Kaliukevičius. Dar rugsėjo pradžioje pasiskirstė pareigomis: Patricija Kalkytė liko tarybos pirmininke, nauja pirmininkės pavaduotoja išrinkta Meida Kontorovičiūtė. Visiems kitiems Mokinių tarybos nariams dėl pareigų buvo suteikta pa-

sirinkimo laisvė, tad turime ir atstovų spaudai, ir scenaristų, ir kūrybinę grupę.

Naujus mokslo metus pasitikome numatę ne vieną renginį, akcijų atrakcijų visiems metams bei nusiteikę labai darbingai. Ir išties jau pirmi du rudens mėnesiai parodė, jog mes nejuokaujame! Ši rudenį jau buvome susitikę su Trakų viešosios bibliotekos vaikų literatūros skyriaus atstove, su ja aptarėme tolimesnius bendradarbiavimo planus. Administracijos prašymu pradėjome tikrinti mokyklinės uniformos dėvėjimą. Taip siekiame gimnazistų sąmoningumo ir bandome įrodyti, jog ir "velnias dėvėtų uniformą, jei tik ją turėtų". Be to, mūsų tarybos nariai aktyviai įsitraukė į pirmininkės organizuotą, Trakų savivaldybėje vykusį susitikimą su mokiniais iš Trakų rajono, kurie susidomėjo LMP (Lietuvos mokinių parlamentas) rinkimais. Susitikimo metu P.Kalkytė įdomiai pristatė LMP, diskutavome mokiniams aktualiomis temomis, susijusiomis su

LMP, rinkimais, dalyvavimu įvairiausiose veiklose bei pilietiškumu. Gimnazijoje kandidatūras į LMP išklė 2 atstovai: Joana Pilčicaitė (IIIb) ir Vilija Valatkaitė (IIb). Iš dviejų merginų gimnazijos 9-12 kl. mokiniai išrinko vieną. Vilija Valatkaitė atstovaus mūsų gimnazijai rajoniniame rinkimų į LMP ture. Linkime jai didžiausios sėkmės!

Yra sudarytas veiklų planas, kurį ketiname kuo kokybiškiau įgyvendinti. Neatskleisime visų ketinimų, norime per visus mokslo metus stebinti mokinius. Tačiau galima prisitarti, kad artimiausiu metu planuojame atgaivinti filmų vakarus. Be to, bus organizuojamas susitikimas su klasių seniūnais, siekiant glaudesnio bendradarbiavimo ir efektyvesnės informacijos sklaidos. Skatinsime seniūnus labiau įsitraukti į mokyklos gyvenimą, rūpintis ne tik savo klasės reikalais, bet ir prisidėti prie geresnio mokyklos bendruomenės būvio.

Jei turite pasiūlymų, idėjų, pa-

Naujoji Mokinių taryba

tarimų, prašymų - visuomet kreipkitės į Mokinių tarybą. Esame dėl Jūsų! Pirmadieniais renkamės po 7 pamokų skaitykloje, tad jei turi rei-

kalų - atėik ir kalbėsime!
Jonė Nortkutė
Mokinių tarybos narė,
2 ? klasė

"Dainuokim dainą Vytauto dvasia"

Šie prasmingi žodžiai - iš mokyklos himno, kurį giedame tik ypatingomis progomis, viena iš jų - gimnazijos vardadienis. Jį švenčiame spalio 27 dieną, tik šiais mokslo metais rudens atostogos prasidėjo anksčiau, todėl ir šventė - anksčiau.

Taigi spalio 23-ios dienos popietę pilnutėlaitė Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos aktų salė pritarė choristams:

*Dainuokim dainą Vytauto dvasia,
Paimkim knygą - tai akių šviesa,
Grumsteliai kelio - istorija pilies
Mums kelią pažymės.*

Garbingą gimnazijos vardą, įpareigojantį kiekvieną čia dirbantį ir besimokantį, priminė ir renginio vedėjai Rugilė Lietuvninkaitė ir Julius Lesauskas, ir pasveikinti atvykę svečiai, ir mokyklos vadovai. Juk eiti su karūna ant galvos - sudėtinga, atsakinga. Eidamas į

šventę, pagalvojau: "Ką gi ši kartą sugalvos scenarijus kūrėjai?" Pasirodo, iš tiesų netradicinė šventė pasiūlė, nes į sceną pakilo būrys maištininkų ir "užpylė" klausimais: ar tau ramu? Ar tu būni laimingas? Ar turi tikrų draugų? Ar tau būna gera su žmonėmis? Tik renginio pabaigoje paaiškėjo, kad tie maištininkai - visai nepavojingi, atvirksčiai - jie būtini. Juk ir Prometėjas maištau! Be maišto nebūtų progreso!

Ko gero, didžiausias "maištininkų" būrys ramiai sėdėjo salėje: naujos mokyklinės uniformos, balti marškiniai, kaklaraiščiai... Akys išduoda jaudulį - jie p r i s i e k s. Savo tėvų, mokslo draugų, mokytojų akivaizdoje iškilmingai ištars: "Mylėsim, godosim viens kitą, paremsim, kaip girioje medis kad paremia medį. Neteisingai neliudysim

prieš artimą savo"...

Po devintokų priesaikos kalbėjo gimnazijos Mokinių tarybos pirmininkė Patricija Kalkytė. Ji pabrėžė jaučianti pasididžiavimą, kad mokosi būtent šioje gimnazijoje, visus kvietė nestokoti atsakomybės. Rugilė ir Julius perskaitė praėjusių mokslo metų gimnazijos Metraščio puslapį, kur surašyti patys reikšmingiausi mokinių ir mokytojų darbai, pasiekimai.

Kuo dar išsiskirianti ši šventė? Gausybė svečių! Renginyje dalyvavo Trakų rajono vadovai: savivaldybės administracijos direktorius J.Liesys, mero pavaduotoja M.Pučė, švietimo skyriaus vedėja D.Dzigenė, Trakų miesto seniūnas K.Vilkauskas. Svečiai ne tik sveikino gimnazijos bendruomenę ir naujuosius gimnazistus, bet ir padovanojo saldžiųjų dovanų. Prasmingas buvo l.e. gimnazijos direktoriaus pareigas V.Jasiūno pasisakymas, nes priminė Vytauto Didžiojo vardo suteikimo mokyklai istoriją.

Kokia šventė be koncerto? Dainavo mokytoja R.Akelienė, R.Giedrienės vadovaujamas ansamblis, grojo ir dainavo G.Gagelis su grupe, šoko "Žarsteklis", vadovaujamas R.Blikertienės. Vardadienio šventę "sustygavo" lietuvių kalbos mokytojos S.Valentienė ir S.Misevičienė, Metraščio puslapį kūrė N.Žygeliene.

Kaip šventė baigėsi? "Maištininkai" naujiems gimnazistams atnešė didžiulį tortą... butaforinį. Tikėkimės, kad gimnazistai bus tikri, ne tik dainuos dainas, bet ir gyvens Vytauto dvasia.

Giedrius Saulėnas, 2?

Priesaika

Ansamblio dalyviai: pirmoje eilėje Ernestas Leškus, antroje (iš kairės) - Algė Patricija Bagdanavičiūtė, Greta Bartevičiūtė, Katryna Fronskaja, Dominyka Goldbergaitė, Gytis Gagelis, Gabija Šidlauskaitė, Alicija Krasavceva, Kotryna Mikučionytė.

Gimnazijos vardadienio svečiai

NORIU PAŽINTI. NORIU SUPRASTI. NORIU ŽINOTI.

Krikštynos 2014

Krikštynos - moki- nių šventė moki- niams, jai ruošiamės ilgai, bet nenuobodžiai. Devintokų krikštatėviai visada būna dešimtokai. Apie krikštynas pasikalbėjau ir su vie- nais, ir su kitais.

1a klasės tema - Hollywood'as.

"Mūsų mintis buvo pristatyti

žinomiausius hollywood'o filmus. Kaip matėt, buvo filmas "Kaukė" ir visiems labai gerai žinomi "Karibų piratai". Tiesiog norėjom aiškiai ir smagiai perduoti Hollywo- od'o jausmą", -teigė 1a klasės krikštamatė Karolina Kastinevi- čiūtė.

1b klasės tema - Bollywood'as.

Šis pasirodymas apie Indijos šeimą. Tėtis savo dukrą nori iš- tekinti už turtingo šeicho, bet ji

Krikštamatės

Krikštynos

išsimylėjusi namų valytoją. O va- lytojas nusprendė iškeisti ją į šventą karvę.

1c klasės tema - Vakarų šalys.

"Mūsų klasė pristatinėjo ja- ponų filmus. Sukūrėme vaidini- mą apie tai, kaip Songokas ke- liauja po rytų šalis ir bando pri- kelti savo mylimąją. Keliavo jis per Sibirą, Uralo kalnus, Japo- niją bei Šiaurės Korėją", -pasa- koja 1c klasės mokinys Kaspa- ras Labanas.

1d klasės tema - Meksika.

Mūsų klasė nusprendė pavaiz-

duoti muilo operą - dviejų jauno- lių meilės istoriją. Vaikinas ir mer- gina susipažįsta ir labai greitai iš- myli. Nors jie susiduria su neskal- dumais, bet niekas negali jų išskir- ti. Visa istorija baigiasi vestuvė- mis.

Krikštynos prasidėjo anksty- vą rytą. "Labai gražiai buvo pa- puošti visi aukštai. Tikrai daug darbo įdėta. Visos klasės puik- kiai pasirodė! Bet, nepaisant visko, labai laikiu savo krikš- tynų, nes bus linksma, laikiu vi- sų repeticijų ir pasirodymo", - nuomone dalinasi 7d klasės mokinė Jovita Bajazitovaitė.

"Mums sekėsi ruoštis, sten- gėmės, tik gaila, kad nelaimė- jome. Gal dėl to, jog pasirody- me dalyvavo ne visa klasė. Ta- čiau gera, jog laiką praleidome labai linksmai.", - sako 1c kla- sės mokinys Kasparas Labanas

"Ruoštis sekėsi puikiai, visi dirbo išvien, sutartinai. Repeti- cijų metu kartais būdavo neskladumų, bet viskas vyko sklandžiai", -1d klasės mokinio Augusto Rudelio nuomonė.

"Kiti klasių pasirodymai pa- tiko, visi matė, kad daug pa- stangų įdėta buvo! Mes patys daug dirbom, visi iki vieno la- bai stengėsi", - teigia 1b klasės mokinė Gabija Dektiarovaitė

Nugalėtojas visada būna vie- nas. Šiemet laimėjo 1b klasė.

Nesvarbu, kas laimėjo, svar- biausia, kad visi patyrėmė gerų emocijų. Mes visi nekantravo- me tapti gimazistais, dabar lau- kiame tos dienos, kai tapsime 2-tokais ir turėsime galimybę pakrikštyti dabartinius aštunto- kus taip, kaip pakrikštijo mus. Ačiū krikštatėviams!

**Kotryna Rajeckaitė,
1? klasė**

Krikštijamieji

Mūsų dienos - kaip šventė

Ką apie žmogų pasako rašysena?

Grafologija - mokslas apie raštą. Šios srities specialistai - grafologai - teigia, kad iš žmogaus rašysenos galima pasakyti viską - kokia žmogaus sveikata, intelektas, charakteris, silpnybės, gabumai. Žinoma, norint tai padaryti, reikia labai gerai išmanyti šį mokslą. Pateiksiu kelis įdomius faktus, iš kurių galima kai ką sužinoti apie žmogų.

Taigi, pirmiausia, į ką vertėtų atkreipti dėmesį - kaip žmogus spaudžia rašiklį - iš to galima spręsti, kiek žmogus turi energijos, fizinės jėgos. Jei žmogus rašo lengvai paspausdamas raides, tai - akivaizdu, kad jis - atsidaavęs ir ištikimas. Toks žmogus pripratęs daugiau klausyti nei pats kalbėti, todėl jis - dėmesingas visiems aplinkiniams. Jei rašant stipriai spaudžiama, o raidės būna tvirtos ir "riebios" - tai liudija, kad žmogus - ryžtingo charakterio, energingas, karštų jausmų, tačiau taip pat gali greitai ir atvėsti. Be to, jei raidės parašytos stipriai spaudžiant, vadinasi, tas žmo-

gus nė už ką nesutiks paklusti kitam žmogui.

Kitas svarbus veiksnys - kompozicija lape. Jei baltame lape, be langelių ir linijų, parašytos eilutės krinta į apačią, galima manyti, kad žmogus turi psichologinių problemų arba yra pavargęs, o jei kyla į viršų - prieš jus optimistas, energija trykštantis žmogus.

Atkreipkite dėmesį į rašto pasvirimą. Jei raštas lengvai pakrypęs į dešinę - žmogus turi polinkį į kūrybą. O jei labai stipriai pasviręs į dešinę, galima manyti, kad šis žmogus jaučiasi visiškai laisvas, nelinkęs savęs riboti. Taip paprastai rašo tapytojai, chirurgai. Rašto pasvirimas į kairę būdingas paaugliams. Jei taip rašo keturiolikmetis, viskas gerai, tai rodo tik jo protestą, bet jei šitaip pasviręs 34 metų žmogaus raštas, - tai jau nepriimtinas visuomenėje, savęs nesuradimas. Kitaip tariant, tai rodo užsitęsusių paauglystę. Vertikalūs raštas rodo visišką kūrybingumo stoką,

santūrumą ir pusiausvyrą. Kai kurie žmonės rašo taip, kad kiekviena eilutė ar net kiekvienas žodis būna skirtingai pasviręs. Vadinasi, to žmogaus protas ir širdis nesutaria. Tokiam žmogui būdinga dažna nuotaikų kaita, be to, jis linkęs kabinėtis dėl smulkmenų, būna nepastovus.

Raidžių dydis rodo polinkį bendrauti. Raidės turėtų būti apie 3 mm dydžio. Jei raidės smulkios, gali būti, kad žmogus jaučia spaudimą (gal namuose ar kitoje aplinkoje), nori likti nepastebėtas, nekludomas yra uždaras ir užsisklendęs savyje. Jei raidės gerokai didesnės, žmogus nori būti didesnis, siekia paaugti. Galbūt būti paaukštintas darbe, įvertintas aplinkinių, šeimoje.

Apie žmogų daug ką sako jo parašas. Jei pakeisi parašą, keisis ir tavo likimas. Taigi, kas galvoja sau parašus, atkreipkite dėmesį. Parašo gale uodegėlė, nulenka į apačią, reiškia pesimizmą. Jos užlenkimas į viršų - žmogus pozityvus. Viskas, kas į vir-

šų, reiškia šviesą. Taigi pabandykite pasukti parašo uodegėlę ir pamatysite, kaip pasikeis gyvenimas. Tarsi užbrauktas parašas - žmogus linkęs į vidinius konfliktus, nesutaria pats su savimi. Parašo nereikėtų užbraukti. Pabrauktas parašas - žmogus nesaugus, neturi į ką atsiremti. Taškas parašo gale - polinkis į savianalizę, užbaigtumą, kategoriškumą. Toks žmogus jau nebesikeis. Jei

parašas baigiasi brūkšneliu, tai reiškia - "dar pamatysit, aš dar įrodyčiau" ... Tai tik keli faktai apie žmogaus rašysenos tyrinėjimus. Šis mokslas yra žymiai platesnis. Jei norite, pasidomėkite plačiau.

Šaltiniai:
www.grafologija.lt
www.alfa.lt
www.delfi.lt
www.balsas.lt

Psichologė Asta Jakonienė

Žirgai ir jojimas - gyvenimo dalis

Mūsų gimnazijoje apstu veikiaus jaunimo - sportininkų, šokėjų, muzikantų, tačiau tik kelios mergaitės savo laisvalaikio hobi pasirinkusios jojimą. Susipažinau su abituriente Seda Eikštaite, kuri jodinėja daugiau negu pusę savo gyvenimo. Štai ką pasakojo Seda.

Joju nuo pat vaikystės, jau vienuolika metų. Šiomet nedaug lieka laiko šiam sportui. Kai buvau maža, svajoju, kad ateityje turėsiu savo žirgyną ir mokysiu žmones joti - būsiu trenerė. Ilgai svajoju, kol pagaliau pasitaikė galimybė svajonę prisijaukinti. Mano draugės mama turi nuosavą žirgyną, taigi draugė, sužinojusi mano svajonę, tuoj pat ten nusivežė. Mane pasodino ant ponio, vardu Zosė, kuri iki šiol gyvena žirgynė "Perkūno žirgai".

Varžybose dalyvaudavau tiek būdama maža, tiek užaugusi. Kiekvienose varžybose įgaunu vis daugiau patirties, pasitikėjimo savimi, susipa-

žįstu su įdomiais žmonėmis. Esu dalyvavusi ir lenktynėse, ir konkūrose, tačiau labiausiai patiko ir geriausiai sekėsi dailiajame jojime. Jis man labiausiai prie širdies, nes elegantiškas, taip pat ir daug saugesnis.

Nuosavo žirgo neturiu, bet turiu kelis numylėtinius, kuriuos prižiūriu, tačiau prie vieno esu prisirišusi labiausiai. Žirgas - tai ne automobilis, juo reikia itin rūpintis: tris kartus per dieną pašerti, tvarkyti gardus, prausti, šukuoti, prajodinėti, nes jie negali ilgai užsistovėti. Žirgus ir kerpame, o kai kuriuose žirgynuose juos net skuta, kad žiemą neužaugtų ilgas plaukas.

Ne kartą buvo kilęs noras viską mesti, juk pavargsti tiek emociškai, tiek fiziškai. Bet savaitę nemačiusi žirgų suprantu, kad be jų gyventi tiesiog negaliu.

Seda Eikštaitė kalbino Vaidilė Gaižauskaitė, 2 ? klasė

EURO BELAUKIANT

2014m. spalio 16 d. Trakų savivaldybėje vyko Lietuvos banko organizuotas seminaras, kurio metu Trakų gyventojams buvo pristatyta aktuali informacija apie litų keitimą į eurus tvarką. Seminare dalyvavo ir mūsų gimnazijos 3d klasės mokiniai.

Europos Sąjungos bankuose eurų banknotai ir monetos atsirado 2002 m. sausio 1 dieną. Nuo to laiko euro zona išsiplėtė ir teikė apčiuopiamą naudą vis didesniai Europos Sąjungos piliečių ir įmonių ratui. 2015 m. sausio 1 dieną Lietuva taps 19-ta euro zonos šalimi. Be šalių ES narių, eurą, kaip savo pinigus, naudoja Monakas, Vatikanas, San Marinas ir Andora. Oficialus Europos Sąjungos Tarybos sprendimas dėl euro įvedimo Lietuvoje datos buvo priimtas 2014m. liepos 23 dieną.

Lietuvos banko ekonomistų atliktas tyrimas parodė, kad teigiamą euro įvedimo poveikį gyventojai, verslas ir valstybės finansai pajustų per sumažėjusią paskolų palūkanų našumą, išnykusias lito ir euro keitimo išlaidas, sparčiau augantį eksportą ir investicijas. Dėl šių veiksnių sparčiau augant šalies ūkiui, daugėtų darbo vietų, didėtų gyventojų užimtumas.

Šiuo metu naudojamos aštuonių nominalų apyvartinės eurų monetos, kurių viena pusė parodo monetos vertę (1, 2, 5, 10, 20, 50 centų, 1 ir 2 eurų), kita pusė vadinama nacionaline. Ant Lietuvos banko išleisčių eurų apyvartinių monetų bus vaizduojamas valstybės herbo simbolis Vytiš ir jį supančios 12 žvaigždžių. Ant lietuviškos 2 eurų monetos briaunos bus iškaldinti tokie žodžiai: LAISVĖ, VIENYBĖ, GEROVĖ. Apyvartoje dabar yra septynių nominalų eurų banknotai (20, 50, 100, 200 ir 500 eurų), vienodi visose eurą naudojančiose valstybėse. Juose pavaizduoti skirtingų Europos istorijos laikotarpių architektūriniai stiliai. Kiekvienas banknotas yra skirtingos spalvos ir dydžio. Kuo didesnis nominalas, tuo didesnis banknotas.

Litai į eurus bus perskaičiuojami pagal neatšaukiamai ES Tarybos nustatytą kursą: 3,45280 lito už 1 eurą. Šis kursas yra toks pats, kaip ir oficialus kursas, kuris buvo pastaruosius dvylika metų, kai litas susietas su euru. Grynieji litai į eurus bus keičiami nemokamai: komerciniuose bankuose (6 mėnesius nuo euro įvedimo dienos ir dar pusmetį - iki gruodžio 31 d. visų Lietuvos apskričių centrų komercinių bankų padaliniuose), pašte ir kai kuriose kredito unijose (60 kalendorinių dienų nuo euro įvedimo - iki kovo 1 dienos). Lietuvos bankas savo kasose Vilniuje ir Kaune litus į eurus keis nemokamai neribotą laiką ir neribotą jų kiekį. Jei nėra būtina, iki euro įvedimo litų į eurus keisti neverta, nes toks keitimas kainuoja, o nuo 2015 m. sausio 1 dienos grynuosius litus į eurus bus galima iškeisti nemokamai. Kad gyventojai neapsigautų, jeigu jų namuose apsikanke, telefonu paskambinę ar kitaip pristatę asmenys siūlytų santaupas litais keisti į eurus, derėtų priminti, jog grynieji pinigai nebus keičiami nei namuose, nei gatvėje. Sąskaitose litai, indėliai ir paskolos litais į eurus bus perskaičiuoti

automatiškai ir nemokamai. Iš litų į eurus perskaičiuavus gyventojų pajamas, jos atrodys mažesnės, bet juk euro įvedimo metu tokiu pat santykiu sumažės ir kainos. Jos iš litų į eurus bus perskaičiuotos tuo pačiu kursu ir pagal apvalinimo taisyklę.

Nuo 2015 m. sausio 1 dienos iki sausio 15 dienos bus dviejų valiutų apyvartos laikotarpis: be eurų, mokėti už prekes ir paslaugas bus galima ir gryniaisiais litais, gražą gaunant eurais. Atsiskaitant centais parduotuvių kasose, iš jūsų galės priimti tik 50 vienetų monetų, todėl, manau, pats laikas ištuštinti taupykles. 2015 m. sausio 16 dieną litais jau nebus galima atsikaityti.

Vilniuje, Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės valdovų rūmuose, spalio 23 d. duris atvėrė Euro paroda. Jos lankytojai kviečiami susipažinti su naująja šalies valiuta - euru. Čia patraukliai, interaktyvia forma pateikiama daugybė įdomių faktų apie eurus. Paroda nemokama, tad tereikia atrasti laiko ir ją aplankyti.

Seminaro informacija su „Klaustuko“ skaitytojais pasidalino geografijos mokytoja Vidmantė Kalvaitienė

Nauji pinigai

Seda ir jos draugas

NORIU PAŽINTI. NORIU SUPRASTI. NORIU ŽINOTI.

Geras mokytojas - tai dovana mokiniams, vertinga, graži, didelė, veltui duodama. Geram mokytojui - didžiuliai reikalavimai, dažnam jie atrodo neįvykdomi. Bet verta pabandyti. Jeigu kiekvieno žmogaus darbas kuria jo portretą, šiais mokslo metais į gimnaziją atvykusiems mokytojams linkime jį kurti su malonumu. Sėkmės mūsų gimnazijoje!

Supažindiname su naujais mokytojais

"Klaustuko" klausimai:

1. Kiek metų dirbate pedagoginį darbą?
2. Kuo skiriasi mūsų mokykla ir mokiniai nuo mokyklos, kurioje dirbate?
3. Kokių naujovių atnešate? Kokių turite planų?
4. Kas jus galutinai išveda iš kantrybės? Kas labiausiai pradžiugina?
5. Kada supratote, kas yra gyvenimas?

Atsako informacinių technologijų mokytoja Irena Levanavičienė

1. Mokytoja dirbu jau vienuoliktus metus.

2. Mokyklose, kuriose dirbau, visiems mokiniams patikdavo informacinių technologijų pamokos. Vaikai noriai dirba kompiuteriu, o ypač

mėgsta žaisti ar plepėti įvairiuose socialiniuose tinkluose. Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos mokiniai yra kultūringesni, mandagesni palyginus su didmiesčio mokiniais.

3. Norėčiau, kad kuo daugiau mokinių dalyvautų įvairiuose konkursuose, viktorinose, renginiuose, plėstų savo akiratį. Kad kuo daugiau jie bendrautų tarpusavyje, o ne fa-

cebook'e.

Nemėgstu, kai mokiniai "drasko akis", įžūliai kalba. Visada galima gražiai pasikalbėti ir susitarti. Tarp mokytojo ir mokinių turi būti šiltas ryšys. Tikiuosi, ir jūsų mokykloje su visais mokiniais rasiu bendrą kalbą ir dirbsime be pykčių, bus malonu įeiti į klasę.

4. Visai neseniai supratau, kad gyvenimas švenčiamas, kai yra mylima ir mylinti šeima bei mylimas darbas.

Irena Levanavičienė

Atsako direktoriaus pavaduotoja Jurgita Lapuchovienė

1. Pedagoginį darbą dirbu nuo 1996m. rugsėjo. Taigi, jau devynioliktus metus. Esu anglų ir vokiečių kalbų mokytoja.

2. Gimnazija man - tai mano mokykla, kurią pati baigiau. Tiesa, turiu pastebėti, kad tuomet ji vadinosi Trakų Vytauto Didžiojo vidurinė mokykla. Mokiniai visur panašūs- veržlūs, energingi, jaunatviškai nerūpestingi, kupini naujų idėjų, vieni eina į mokyklą noriai, siekia kasdien ko nors išmokti, kiti vedini kitokių tikslų. Beje, toje mokykloje, kur aš dirbau, nebuvo leidžiamas mokyklinis laikraštis.

3. Visi esame skirtingi, tačiau kad ir kaip stengčiausi, iš kantrybės mane išveda duoto žodžio nesilaikantys žmonės. Džiaugtis galime kiekviename žingsnyje, net mažomis smulkmenomis, tik mokėkime jas pastebėti.

4. Kas yra gyvenimas - iki galo dar nesupratau. Manau, kad gyvenimas- nepaįkantojamas stebuklas, nes niekada nežinai, ką tau atneš nauja diena.

Jurgita Lapuchovienė

Atsako muzikos mokytoja Rima Akelienė

1. Pedagoginio darbo pradžia - 1981 m. rugsėjis. Dirbu 31 metus.

2. Vytauto Didžiojo gimnazija nuo kitų, mano požiūriu, skiriasi tuo, kad yra ypatingoje vietoje - Trakuose. Dirbau Vilniuje, privačioje Tarptautinėje Meridiano pagrindinėje mokykloje, Elektrėnų "Vermės" gimnazijoje. Platesnį šiuolaikinės muzikos stilių pasirinkimą. Sveikos gyvensenos, sveikatingumo, etninės kultūros ugdymą.

Su gambiausiais, talentingais, kūrybingais mokiniais planuoju dalyvauti tarptautiniuose projektuose. Suorganizuoti ar dalyvauti muzikiniuose projektuose, koncertuose, festivaliuose, akcijose ir kt.

3. Kai žiemą prieš važiuojant į darbą neužsiveda automobilis, kai mokiniai pažeidinėja taisykles, kai pamokos metu mokiniai pasislėpė mobilų telefoną po suolu bendrauja su draugais, nors taisyklės tai griežtai draudžia. Pradžiugina nauja prasminga ir kryptinga veikla naujų gabių ir kūrybingų žmonių komandoje, nauji projektai.

4. Kas yra gyvenimas supratau, kai buvau trumpam praradusi balsą.

Mūsų dienos - kaip šventė

Artėjant "Klaustuko" 20-mečiui, nutarėme pasidomėti, kaip gyvena žmonės, kažkada kūrę mokyklinį laikraštį.

Kaip jums sekasi, klausukiečiai?

1. Kur mokeisi, baigęs (usi) Trakų Vytauto Didžiojo gimnaziją?
2. Kokia veikla užsiimi dabar (specialybė, pareigos, laisvalaikis)?
3. Ką tau davė darbas "Klaustuko" redkolegijoje?
4. Smagiausia istorija, susijusi su "Klaustuku".

Vilma Biekšaitė, Sveikatingumo ir poilsio parko "Slėnis" generalinė direktorė

Baigusi gimnaziją, mokiausi Vilniaus Universiteto Tarpautinių santykių ir politikos mokslų institute, o po šių studijų - Žurnalistikos institute. Dar studijuojant kilo daug idėjų verslui, todėl baigiau II kategorijos gido kursus, tapau gide, po pusantrų metų įkūriau Trakų gidų klubą "Bartai".

Dabar vadovauju turizmo verslo objektui Trakuose. Esu Sveikatinimo ir poilsio parko "Slėnis" generalinė direktorė. Sveikatinimo ir poilsio parkui bei kempingui "Slėnis" jau 22-dveji metai. Veikla nuo įkūrimo pradžios nepakitusi, todėl labai svarbu atsinaujinti, siekti didesnių tikslų, kitos kategorijos turistų. Objektas dabar ruošiamas ne vienerius metus trukšiančiai rekonstrukcijai. Taigi, iš poilsio parko vadovės laikinai teks tapti statybų projekto vadove ir kurti pridėtinę vertę Trakų miestui.

Visas laisvalaikis susijęs su darbine veikla, kitaip tariant, su aktyviais nuotykiams ir naujomis žiniomis iš naujo atrandant jau žinomus dalykus. Kelios valandos per mėnesį - motociklams, kelios valandos per savaitę - stiliaus ir grožio pamokoms, kreiserinio buriavimo teorijai, o kasdien - laikas geroms knygoms!

Darbas gimnazijos laikraštyje suteikė norą visuomet domėtis viskuo daugiau, nei įprasta, daugiau, nei mandagu! Tai buvo pradžia veržlaus, energingo ir kupino minčių asmenybės tobulėjimo.

Smagiausia buvo, kuomet redaktorė išsireikalavo rašyti apie egzaminus ("kaip jie kvepia") tada, kai dar jų skonio nežinojau, o aprašiau taip taikliai, kad net dabar nesitiki.

Kristina Chlynova, žurnalistė

Gimnaziją baigiau 2001 metais. Kadangi iš karto į svajonių specialybę žurnalistiką VU nepavyko įstoti, pusę metų žurnalistiką studijavau Klaipėdos universitete, antraisiais metais praėjau konkursą ir buvau priimta į VU žurnalistikos institutą.

Dar studijuodama ketvirtame kurse išdarbinau dienraštį "Respublika", pasaulio naujienų skyriuje. Vėliau, tik susikūrus naujam dienraščiui "Vilniaus diena", buvau į jį pakviesta, rašiau apie miesto istoriją bei aktualijas, turėjau savo autorinę komentarų kiltį. "Vilniaus dienoje" padirbusi pusmetį, keliems mėnesiams išvykau studijuoti į Kijevą, tuo metu kaip korespondentė užsienyje rašiau keliems Lietuvos leidiniams. Grįžusi iš Kijevo, vasarą Lietuvoje dirbau laisvai samdoma žurnalistė tokiems leidiniams kaip "Veidas", "Moteris", "Vilniaus diena". Pusmečiui išvykau į stažuotę Maskvoje, kur tobulinau rusų kalbos įgūdžius, rašiau straipsnius Lietuvos leidiniams. Grįžusi išdarbinau atstovė spaudai Lietuvos kariuomenės Jungtiniame štabe, po poros savaitių išvykau į komandiruotę Afganistane. Po metų išdarbinau Nacionalinėje žemės tarnyboje prie Žemės ūkio ministerijos atstovė spaudai. Šiuo metu esu motinystės atostogose.

Darbas "Klaustuke" man suteikė galimybę praktiškai išbandyti savo svajonių profesiją ir įsitikinti, jog tai yra mano kelias, kuriuo po gimnazijos baigimo turėčiau keliauti. Rašydama į "Klaustuką" praplėčiau savo pasaulėžiūrą, kuri mokantis mokykloje, kad ir koks uolus mokinyš bebūtum, išties yra labai ribota, o ieškant temų gimnazijoje ir jas atskleidžiant į reiškinius bei įvykius pradėdi žiūrėti plačiau. Taip pat "Klaustukas" buvo ta pirmoji "darbo" vieta, kur išbandžiau įvairius žurnalistikos žanrus - straipsnių, interviu, apybraižą, taip pat ir fotožurnalistiką, nes dažnai pačiai tekdavo fotografuoti.

Man pačiai įdomiausias įvykis buvo atstovavimas "Klaustukui" ir gimnazijai respublikiniame mokyklos laikraščių renginyje, kuomet teko garbė pristatyti ir papasakoti apie "Klaustuką". Tuomet gavau progą pamatyti ir tai, kaip dirba kitų mokyklų leidinių redkolegijos. O linksniausias įvykis turbūt buvo, kai surengėme fotosesiją gimnazijos pirtyje.

Kelionė po istorinį Vilnių

Istorija - svarbiausia tautos vertybė. Kiekvienas pilietis privalo žinoti savo šalies praeitį, svarbius įvykius, senąją kultūrą, kad mokėtų teisingai vertinti dabartį ir kurti ateitį nekartodamas protėvių klaidų. Spalio 29 dieną grupė Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos vienuoliktos klasės mokinių drauge su istorijos mokytoja Vitalija Narvidiene ir geografijos mokytoja Vidmante Kalvaitiene keliavo į Vilnių, norėdami geriau pažinti tiek viduramžių, tiek praeito amžiaus istoriją.

Ankstus ir žvarbus rytas nesugadino vienuoliktokų nuotaikos, o pasivaikščiojimas po Lukiškių aikštę tik sustiprino siekį gilintis į XX a. nacių ir sovietų nuteistų politinių kalinių išgyvenimus ir kančias. Moksleivių vaizduotė nukėlė juos į okupuotąją Lietuvą. Prieš mūsų akis senieji Vilniaus pastatai virto nacių, o vėliau - sovietų būstinėmis. Dabartinis Genocido aukų muziejus tapo slaptųjų tarnybų (gestapo, vėliau KGB) nuteistųjų tardymo ir įkalnimo vieta. Vaizdingi gido pasakojimai leido atitrukti nuo realybės ir pajusti baimę, prižiūrėtojų negailestingumą ir sunkias kalinių gyvenimo sąlygas. Nebūtume pagalvoję, kad niekuo neišsiskiriančio pastato rūsiuose galėjo vykti tokie dalykai: žiaurūs kalinių tardymai, kankinimai, veikiančys žmogaus sąmonę, mirtinos egzekucijos. Vienuoliktokai suprato tikruosius tuometinės ideologijos trūkumus - žmogaus gyvybę nieko verta, o tiesa nėra svarbi.

Sukrėsti tragiškos Lietuvos istorijos partitės, drauge su mokytojomis nusprendė-

Viliaus Grigaliūno (3 ?) nuotrauka: vienuoliktokai Vilniuje

me pasidžiaugti Vilniaus didingumu ir patraukėme Užupio link, į vieną iš aukščiausių Vilniaus vietų - Gedimino kapo kalną. Pasigrožėję sostinės peizažu, keliavome pagrindinio ekskursijos tikslo - Valdovų rūmų link, kur mūsų jau laukė viduramžių rūbais pasipuošusios gidės. Ši edukacinė ekskursija leido pajusti Valdovų rūmų didybę, išgirsti renesanso bei baroko laikų muziką, išmokti miestelėnų ir didikų šokių. Niekas nesidrovėjo ir su malonumu mokėsi žingsnelius, gidės tai įvertino ir negailėjo pagyrų aktyviems vienuoliktokams. Lyg tikri didikai, šokio žingsniu

neskubėdami apžiūrėję ekspozicijas, atsiveikinome su didinguoju viduramžių palikimu.

Istorijos pamokos suteikia mums žinių, o edukacinės ekskursijos jas įtvirtina, papildoma įdomiais faktais ir palieka neišdildomus išpūdžius. Dėkojame mokytojoms Vitalijai Narvidienei ir Vidmantei Kalvaitienei už suorganizuotą ekskursiją po istorinę šalies sostinę ir galimybę įsijausti į istorinius įvykius, vykčius skirtingose epochose.

Saulė Bikauskaitė (3 ?)
Meida Kontorovičiūtė (3 ?)

Lietuvos šviesulius atmenant

Sako, kas lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja Birutė Paltanavičienė savo abiturientus prieš Vėlines visada nusiveža į Rasas. Šiomet atėjo eilė mums. Į netolimą kelionę išsiruošėme saulėtą spalio 29-ąją, tuo laiku, kai riba tarp žemiško ir vėlių pasaulio, galima sakyti, išnyksta.

Rasos - respublikinės reikšmės istorijos paminklas. Čia ilsisi daug Vilniaus universiteto profesorių, Lietuvos dailininkų, rašytojų, kompozitorių, demokratinių ir revoliucinio judėjimo dalyvių. Nors šiose kapinėse nebelaidojama nuo 1967 -ųjų, ir šiais laikais pasitaiko išimčių.

Atkulniavę iki kapinių, iš pradžių pamatėme lenkų karių, žuvusių 1919 - 1920 m., kapus. Stabtelėjome prie kapo, kur palaidota Lenkijos politinio ir karinio veikėjo Juzefo Pilsudskio širdis bei jo motinos, Marijos Pilsudskos, palaikai. Po to įėjome ir į pačias kapines. Kadangi daugelis čia lankėsi pirmą kartą, mus apstulbino kopyčių grožis bei puošnumas (jose buvo laidojami turtingi žmonės). Mokytoja davė mums užduotį pasiruošti papasakoti apie konkrečių rašytojų bei kitų veikėjų gyvenimą. Man teko Kazys Boruta, kurio kapą mes aplankėme pirmą. Jį puošia 1970 -aisiais pastatytas antkapis su iškaltomis eilutėmis iš rašytojo bei poeto eilėraščio: "Laisvo vėjo valia drumstis, žalio šilo - gausti". Toliau - Vinco Mykolaičio-Putino ir Jono Basanavičiaus kapai. Apie pastarąjį papasakojo Jolanta Tarasevičiūtė. Pasirodo, ši mūsų tautos patriarchą gerbia ir bulgarai. Varnoje netgi yra J. Basanavičiaus gatvė. Netoliese ilsisi Petras Cvirka bei Balys

Sruoga, apie kurį pasakojo Šarūnas Pauzys. Sustojome ir prie Jono Šimkaus kapo, kurio "žinovas" buvo Mantas Šmyla.

Dar reikėjo aplankyti Mikalojaus Konstantino Čiurlionio kapavietę. Kornelijus Kozlovas, vos radęs šį puikų paminklą, ėmė žerti faktus apie įvairiapusiško menininko darbus.

Mums nė netoptelėjo, kad turėtume ieškoti didžiausios kopyčios su užrašu "Petro Vileišio šeimos kapas". Išpūdinę dydžio kape ilsisi inžinierius ir žurna-

listas, visuomenės veikėjas, savo intensyvią gyvenimą paskyręs tėvynei Lietuvai.

Gretai Stepanavičiūtei baigus pasakoti, dar kartą apėjome visas kapines, sustodami prie girdėtų pavardžių. Nepamiršome uždegti žvakelių bei padėti gėlių ant kiekvienam Lietuvos piliečiui svarbių asmenybių kapų. Juk ne veltui sakoma: "Žmogus miršta ne tada, kai jo kūnas miršta, o tada, kai jį visi pamiršta". Tegul bus Lietuvos "šviesuliai" - nemirtingi.

Marius Urbanovičius, 4? klasė

Abiturientai Rasose

Gimnazijos gyvenimo kronika

Rugsėjo 1 d. Mokslo ir žinių diena - naujų mokslo metų pradžia. Renginį organizavo gimnazijos direktoriaus pavaduotoja R.Sadovskienė, vedėjai - 2? klasės mokiniai V.Valaitė ir L.Tumėnas. Gimnazijos bendruomenę sveikino Lietuvos Respublikos seimo narės D.Mikutienės patarėja G.Drungilienė, Trakų rajono savivaldybės administracijos direktorius J.Liesys, Trakų rajono policijos komisariato viešosios policijos skyriaus prevencinio poskyrio vyresnioji specialistė V.Černienė, Trakų miesto seniūnas K.Vilkauskas, i.e. gimnazijos direktoriaus pareigas V.Jasiūnas, Trakų parapijos jaunimas. Renginio metu grojo G.Gagelis su grupe. Šventėje paminėdami ir Baltijos kelio 25-ąsias metines, visi susikabinę rankomis dainavome "Bunda jau Baltija".

Rugsėjo 5 d. Naktinė abiturientų ir mokytojos B.Paltanavičienės lietuvių literatūros pamoka "Tarp dviejų aušrų" ant ežero kranto, prie laužo, stebint visa reginčioms akims ir milijonams žvaigždžių.

Rugsėjo 25 d. vyko Trakų rajono moksleivių Olimpino festivalio rudens kroso varžybos. Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos komanda (trenerė L.Tichonova) užėmė pirmąją vietą. Komandos sudėtis: Nėdas Zagurskas (6?), Mantas Adomėnas (2?), Aurimas Stasiulionis (4?), Romualdas Staniul (8?), Igoris Čaplijevskij (4?), Ernestas Zakarevičius (4?), Augustinas Vainauskas (7?), Eleonora Kišeniova (7?), Greta Kliševičiūtė (7?), Gabija Šidlauskaitė (8?), Vaida Aliukonytė (2?), Justina Milevskytė (3?), Karolina Keršytė (2?), Lukas Lukoševičius (1?).

Rugsėjo 26 d. 5? klasės mokiniai su auklėtoja J.Sadzevičienė vyko į Ignalinos rajoną, Cijonuose, esantį "Paukščių kaimą". Ten matė seniausią lietuvišką vištą šurpę, stručių, povų ir kitų retų paukščių, rašė žąsies plunksna, kepė piratakį (pirato akį, toks patiekalas).

Rugsėjo mėn. 2014 metų rugsėjis į gimnaziją atvedė naujų darbuotojų, įvairių pokyčių. Gimnazijos direktoriaus pareiga laikinai eina Valdemaras Jasiūnas, direktoriaus pavaduotojais dirba Jurgita Lapuchovienė ir Žydrūnas Lenkauskas, muzikos mokytoja - Rima Akelienė, informacinių technologijų mokytoja - Irena Levanavičienė, chemijos mokytoja - Dalia Bartkienė. Plačiau - šiame "Klaustuko" numeryje.

Spalio 2 d. vyko E-pamoka iš Airijos "Inovok kaip Google", tiesioginė transliacija internetu. Mokytoja V.Kalvaitienė su 3? klase važiavo į spektaklį "Atviras ratas".

Spalio 3 d. Gimnazijos bendruomenė minėjo Tarptautinę mokytojų dieną. Plačiau - šiame "Klaustuko" numeryje.

Tarptautinės mokytojų dienos proga už puikų mokinių paruošimą Lietuvos Respublikos seimo pirmininko pavaduotojo Jaroslav Narkevič Padėkomis buvo pagerbtos mūsų gimnazijos mokytojos Vidmantė Kalvaitienė ir Dalia Valikonienė.

Spalio 9 d. 8? klasės mokiniai su auklėtoja S.Valentienė Vilniaus operos ir baletų teatre žiūrėjo baletą "Bajaderė".

Mokytojos S.Misevičienė ir J.Sadzevičienė su mokiniais dalyvavo Trakų vaikų bibliotekos organizuotame muzikiniame spektaklyje "Kelionė" pagal J.Vaičiūnaitės eiles. Aktorė D.Kielaitė vaidinti pakvietė ir vaikus (žiūrėti nuotraukas).

Gimnazijoje lankėsi policijos atstovai. Susitikime dalyvavo dvyliktoji klasių mokiniai. Vilniaus apskrities VPK PS PVP vyresnioji specialistė S.Bagdonienė pasakojo apie studijų galimybes, sąlygas ir perspektyvas įgijus su policija susijusias specialybes. Sutikime dalyvavo ir Trakų rajono policijos komisariato VPS prevencijos poskyrio vyresnioji inspektorė V.Černienė. Ji paaiškino mokinių dalyvavimo policijos veikloje galimybes. Mokiniai pranešėjoms uždavė klausimų aktualiomis temomis.

Spalio 10 d. Mokytoja A.Vaivadaitė su 7? klase vyko į Vilniaus katedros požemius ir į operos ir baletų teatro užkulius. Abi ekskursijos vertos visų gimnazijos mokinių dėmesio.

Trakų rajono moksleivių Olimpino festivalio futbolo 5x5 varžybose mūsų gimnazijos mokytojo D.Brokarto mokiniai Rimas Vitkauskas (6?), Laimis Čižas (6?), Tomas Krivošejevas (6?), Ridas Mikalauskas (6?), Deividas Abukevičius (6?), Rimas Janovskis (6?), Tomas Mackevičius (7?), Lukas Kazlovas (7?) tapo nugalėtojais.

Spalio 11 d. Mokytoja S.Misevičienė su mokiniais važiavo į Latviją.

Spalio 15 d. Gimnazijoje suorganizuotas susitikimas su stojimų į užsienio aukštąsias mokyklas organizatore "Kas-

tu". Mokiniais suteikta naudingos informacijos apie studijas ir reikalavimus užsienio universitetuose, ateities perspektyvas. Susitikimą organizavo gimnazijos informacinio centro vedėja L.Lukšienė.

3? klasės edukacinė ekskursija "Vilniaus barokas", organizuota mokytojos B.Paltanavičienės. Plačiau - šiame "Klaustuko" numeryje.

Spalio 16 d. Gimnazijos mokytojų išvyka į Valstybinį jaunimo teatrą, į A.Latėno režisuotą Žemaitės komediją „Trys mylimos“. Įdomu, kad aktoriai kalbėjo tarmiškai.

Spalio 21 d. vyko projekto "Skrydis verslo klase" antrasis etapas.

Spalio 23 d. Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos vardo dienos minėjimas. Plačiau - šiame "Klaustuko" numeryje.

Spalio 24 d. Gimnazistų krykštynos. Plačiau - šiame "Klaustuko" numeryje.

Spalio mėn. Mokinių taryba vykdė tęstinę akciją "Į mokyklą su uniforma".

Vyko varžybos kūno kultūros ženklams gauti: penktą klasių mokiniams - "Augti ir stiprėti", septintą klasių mokiniams - "Kasdien judėti".

Spalio 28 d. 5? klasės mokiniai su auklėtoja V.Narvidienė, nuvykę į Vilnių, dalyvavo apžvalginėje ekskursijoje ir edukacinėje programoje "Žemutinė pilis".

Gimnazijos mokytojai dalyvavo ekskursijoje po Kėdainių kraštą.

Spalio 29 d. Abiturientai su mokytoja B.Paltanavičienė aplankė Rasų kapines Vilniuje. Plačiau - šiame "Klaustuko" numeryje.

Mokytojų V.Narvidienės ir V.Kalvaitienės organizuota ekskursija vienuoliktokams po istorinį Vilnių. Plačiau - šiame "Klaustuko" numeryje.

Spalio 30 d. 5? klasė su auklėtoja E.Lenkauskienė keliavo į Trakų rajono Prūdžionių kaimą. Vaikai ten pramogavo ir dalyvavo E.Lenkausko organizuotame žygyje po paslaptimis apipintą Dargonų mišką, išgirdo daug su šia vieta susijusių istorijų. Mokiniai aplankė Monių pilkapius ir pokario laikų apkasus.

Ieva Abramenkovaitė
Jolanta Tarasevičiūtė

Tiems, kurie siekia daugiau

Spalio 21 dieną mūsų gimnazijoje vyko rajoninis renginys "Kalbos plečia akiratį". Renginys skirtas 10-11 klasėms, jo metu mokiniai ne tik pasitikrina anglų kalbos gebėjimus, bet ir pademonstruoja geografijos, istorijos, fizikos, etikos bei kitų dalykų žinias. Skaitantiems tai skamba taip paprastai ir nuobodžiai, bet dalyviams - tikras iššūkis, nes užduotys reikalauja ne tik vadovėlinių žinių, bet ir artistiško, iškalbos, sumanumo, komandinio darbo bei pagarbos vienas kitam. Juk ne kiekvienas gali išdrįsti spontaniškai pasisakyti apie tai, kas turėtų rūpintis senais žmonėmis: vaikais ar valstybė, arba išdėstyti argumentus apie tinkamiausią amžių pasimatymams. Reikia nepamiršti, kad kalbos sakomos viešai ir anglų kalba, prieš tai turint tik 90 sekundžių temos suvokimui ar raktinių žodžių parinkimui. Tad nuoširdžiai dėkojame tiems mokiniams, kurie sutiko atstovauti mūsų mokyklai. Džiaugiamės jų drąsa, iškalba ir anglų kalbos žiniomis. Deja, laimėtojai netapome, nes koją pakišo viena sunkiausių užduočių "Pro-

to mūšis", kur neužteko vien anglų kalbos žinių, bet reikėjo prisiminti faktus iš istorijos, geografijos ir sporto pasaulio. Nepaisant to, turime pasidžiaugti mūsų gimnazijos komandos namų užduoties bei socialinės reklamos pristatymais. Kūrybiškumu, artistišku ir iškalba mes nenusileidome svečiams iš Rūdiškių bei Lentvario Šimelionio gimnazijų. Gal juokaudami, o gal ir visai rimtai pasibaigus renginiui kalbėjome, kad mes, kaip tikri šeiminkai, pirmąsias vietas užleidome svečiams, o patys pasitenkime trečiaja vieta. Jeigu žiūrėsime iš pergalės ištroškusių žmonių pozicijos, tai renginys gal nelabai pasisekė, bet jeigu iš dalyvių ar organizatorių pusės, tai pasakytume, kad buvo labai smagu pasibūti kartu, pasitikrinti, ką mokame, o ko dar mums galbūt trūksta. Išbandėme save ir pasižiūrėjome į kitus, o pasibaigus renginiui supratome, kad akiratį ir savo patirtį tikrai praturtinome, tad dalyvauti buvo verta.

Agnė Vaivadaitė,
anglų kalbos mokytoja

Mūsų gimnazijos komanda

Rašinio konkursas "MANO ŠEIMA",

skirtas šeimos metams.
Siūlome rašinyje aptarti, ką Tau
reiškia šeima? Kokia jūsų šeima,
kokios norėtumėt? Kaip įsivaizduo-
jate savo būsimą šeimą, namus?
PAGEIDAUJAME IR NUOTRAUKOS.

Rašinius atnešti į 304 kabinetą iki 2014-12-10.

Nepriklausomo Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos laikraščio "Klaustukas" redakcija:

Redkolegija: Ieva Abramenkaitė, Jolanta Tarasevičiūtė, Gabrielė Prascevičiūtė, Vaidilė Gaižauskaitė, Giedrius Saulėnas, Erik Murin.

"Klaustuko" vadovė Birutė Paltanavičienė.

Adresas: 4050 Trakai, Birutės g. 48. Tel. 55671, 55672.

2 spaudos lankai. Maketavo ir spausdino UAB "Ukmergės spaustuvė",
Vasario 16-osios g. 31, 20131 Ukmergė, tel. (8-340) 63557. Tiražas 100 egz. Užs. Nr. 54.

Jaunųjų žurnalistų mintys gali nesutapti su
"Klaustuko" vadovės mintimis.